

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนทั่วไปเห็นพ้องกันว่า การที่จะศึกษาหรือเรียนรู้ภาษาที่สองจนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างดีนั้น จะต้องรู้จัก ๓ อย่างคือ เรื่องระบบของเสียงที่เรียกว่า อักษร โครงสร้างทางไวยากรณ์ และคำศัพท์ ฉะนั้นในขั้นแรกของการเรียนภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจึงต้องรู้จักระบบของเสียง และในขั้นต่อมาต้องรู้จักสร้างหรือจัดคำหรือพื้นฐานในเรื่องชีวิตประจำวัน

ชีวิตและประกอบรูปประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาเป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อความหมาย เพราะการที่จะออกเสียงแต่ละคำในภาษาให้สื่อความหมายได้นั้น ผู้พูดต้องรู้ความหมายของคำเหล่านั้น และสามารถเรียงเรียงคำหรือกลุ่มคำเข้าเป็นรูปประโยคตามหลักไวยากรณ์ของภาษาได้อย่างถูกต้อง ฉะนั้นโครงสร้างของเสียงและคำศัพท์ในภาษาดัง ๆ จึงต้องอาศัยโครงสร้างหรือไวยากรณ์ของภาษาเป็นสำคัญ

ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองก็เช่นเดียวกัน ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้และเข้าใจถึงระเบียบแบบแผนของภาษาอังกฤษอย่างถ่องแท้ จึงจะสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ดังที่ผู้กล่าวถึงความสำคัญของโครงสร้างไวยากรณ์ในการศึกษาภาษาไว้ดังนี้

ประการแรก การเรียนภาษาอังกฤษ นอกเหนือจากการเรียนรู้ในเรื่องคำศัพท์แล้ว ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้แต่ละคำในโครงสร้าง และรู้แบบแผนที่เหมาะสมในการใช้คำให้สอดคล้อง

^๑ Charles C. Fries, Teaching and Learning English as a Foreign Language (Ann Arbor: University of Michigan Press, 1948), p. 3.

กับความหมายและเนื้อหา^๒ เพราะการใช้ภาษาของครูผู้สอนไวยากรณ์อย่างถูกต้อง การใช้คำสั้นๆ มาก ๆ จะไม่ถูกหลักไวยากรณ์ ถ้าไม่แสดงให้เห็นว่าเป็นภาษาที่จะสื่อความหมายได้^๓

อนึ่ง ไวยากรณ์เป็นการศึกษาถึงวิธีการใช้ภาษา เป็นเรื่องของกรกฎประกอบประโยคและ คำในภาษา^๔ ฉะนั้นความหมายของคำพูดในภาษาก็มีที่มาจากความหมายของคำที่พูด และมาจากโครงสร้างที่ใช้ในการพูด และเนื่องจากไม่มีโครงสร้างไวยากรณ์ที่เป็นสากลจะใช้ได้กับทุกภาษา แต่ละภาษาก็มีโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาของตนเองโดยเฉพาะ^๕ การศึกษาภาษาอังกฤษให้โดยคณาจารย์ สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้องเพียงใด ขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

เนื่องจากโครงสร้างไวยากรณ์มีความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงระบุนโยบายนี้ไว้ในหลักสูตร และการวัดผลวิชาภาษาอังกฤษทุกระดับชั้นเรียนที่จัดสอนภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายโลกกล่าวถึงความมุ่งหมายในการสอนวิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า

^๒Harold V. King, "Oral Grammar Drills" English Language Teaching, XIV (October - December, 1959), 13.

^๓Robert Waddell, Grammar and Style (New York: William Sloane Associates Inc., 1951), p. 1.

^๔Robert C. Pooley, Teaching English Grammar (New York: Appleton-Century Crofts, Inc., 1959), p. 104.

^๕Rayce Van Syoc, Methods of Teaching English as a Foreign Language (Bangkok: The Social Science Association of Thailand Press, 1963).

..... ข. โน้ตความรู้ทางไวยากรณ์ที่เป็นประโยชน์ในการใช้ภาษาและรูปลักษณ์ของ
ภาษาอังกฤษที่เป็นมูลสารความสมควร^๖

สำหรับรายการสอนไวยากรณ์อังกฤษในหนังสือหลักสูตรไวยากรณ์ว่า

ก. โหระอมและเสริมความรู้และทักษะเกี่ยวกับการใช้กริยาส่วนที่เป็นมูลสาร
เพื่อให้ใช้ในการพูดและเขียนได้อย่างแม่นยำ และกลองแก้ความความ
สามารถของนักเรียน.....

ข. ให้เข้าใจกระบวนไวยากรณ์ที่พบในหนังสือเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้^๗

ความสำคัญของโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเกิดความ
สนใจที่จะทดสอบระดับความสามารถของนักเรียนในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ เพราะมัก
จะมีคำกล่าวกันเสมอว่า นักเรียนไม่สามารถจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการติดต่อได้เต็มที่ทั้ง ๆ
ที่ศึกษามาหลายปี จึงน่าที่จะพิจารณาระดับความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิต จังหวัดพระนคร เพื่อดูว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๕ ซึ่งเป็นชั้นประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนสาธิต ซึ่งทุกคนเห็นว่าเป็นโรงเรียน
ก้าวหน้าทั้งทำการสอนถูกต้องตามหลักการสอนภาษาสมัยใหม่นั้น จะมีความสามารถในการใช้โครง
สร้างไวยากรณ์อังกฤษตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเพียงใด และโครงสร้างไวยากรณ์
อังกฤษใดเป็นปัญหาต่อการใช้ของนักเรียนมาก เพื่อจะได้เป็นข้อแนะนำแก่ครูผู้สอนไวยากรณ์
อังกฤษ และผู้แต่งแบบเรียนในระดับชั้นนี้ ให้ทำการสอนและเรียงลำดับบทเรียนตามความง่ายยาก
เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนไวยากรณ์อังกฤษของครู และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
และในชั้นอื่น ๆ ต่อไป

^๖ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช ๒๕๐๓
(พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๐๕), หน้า ๑๑.

^๗ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๓ - ๔.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๑. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิต จังหวัดพระนคร ปีการศึกษา ๒๕๑๔
- ๒. เพื่อศึกษาระดับความยากสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนแต่ละแผนก โกลด์ แชนกเกิลปะ แชนกวิทยาศาสตร์ และแผนกทั่วไป ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนสาธิต จังหวัดพระนคร
- ๓. เพื่อศึกษาว่าโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษโครงสร้างใดเป็นปัญหาในการใช้ของนักเรียนมาก และโครงสร้างใดเป็นปัญหาของนักเรียนน้อย

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

- ๑. จะเป็นแนวทางให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษได้ทราบว่าโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษโครงสร้างใดเป็นปัญหาในการใช้ของนักเรียนมากและน้อยเพียงไร ครูผู้สอนจะได้เน้นโครงสร้างที่เป็นปัญหานั้นในระหว่างที่ทำการสอนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
- ๒. จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจัดลำดับการสอนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษตามระดับความงายยากก่อนหลัง
- ๓. จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการจัดเตรียมแบบฝึกหัดไวยากรณ์อังกฤษเพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาได้ดียิ่งขึ้น
- ๔. จะเป็นแนวทางให้ผู้แต่งแบบเรียนภาษาอังกฤษ จัดเรียงโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษไว้ในแบบเรียนตามความงายยากก่อนหลัง และจัดแบบฝึกหัดเพิ่มเติมไว้ในหนังสือแบบเรียนมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

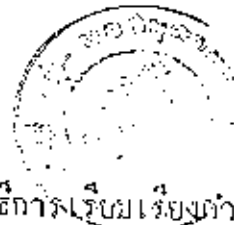
- ๑. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ที่สุ่มได้จากโรงเรียนสาธิต ซึ่งเป็นนักเรียนสหศึกษาในจังหวัดพระนคร ๓ โรงเรียน ปีการศึกษา ๒๕๑๔
- ๒. การวิจัยครั้งนี้ไม่ถือว่าอายุ ความสามารถในการเรียนของนักเรียนทุกวิชา ตลอดจนอาชีพของบิดามารดา ผู้ปกครอง และสิ่งแวดล้อมทางบ้านเป็นตัวประกอบที่สำคัญ

ขอทดลองแบบงั้น

๑. แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วัดความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ได้จริงครบตามเนื้อหาวิชา
๒. การทดสอบและการคุมสอบมีความเชื่อถือได้

ความจำกัดของการวิจัย

คะแนนที่ได้จากการทดสอบนักเรียน อาจจะไม่ได้ออกจากความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่แท้จริงของนักเรียน เพราะในขณะที่ทำการทดสอบ อาจจะมีสภาพการบางอย่างเข้ามาอิทธิพล เช่น เสียงรบกวนจากสนามเด็กเล่น เสียงรบกวนจากการสอนในห้องข้างเคียง ความไม่สบายและความกังวลใจของนักเรียนที่จะถูกทดสอบ เป็นต้น ซึ่งอาจทำให้การวิเคราะห์ผล การทดสอบคลาดเคลื่อนไปบ้าง

คำจำกัดความ

๑. โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ หมายถึงระเบียบวิธีทำนักเรียนเรียงคำเข้าในประโยค และระเบียบวิธีการเรียงเรียงส่วนประกอบของคำ
๒. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ หมายถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของโรงเรียนสาธิตทั้ง ๓ แผนก ได้แก่ แผนกศิลปะ แผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกทั่วไป
๓. โรงเรียนสาธิต หมายถึงโรงเรียนสาธิต ๓ โรงเรียนในจังหวัดสกลนครที่ทำการสอบถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ทั้ง ๓ แผนกดังกล่าว ได้แก่ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนมัธยมศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษานานาชาติ และโรงเรียนมัธยมศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

"The patterns of arrangement of words in sentences and the patterns of arrangement of parts of words....." Robert Lado, Language Testing (London: Longmans, 1961), p. 142.

๕. ข้อสอบ หมายถึงระดับทดสอบระดับความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ
ของนักเรียนอเมริกันภาษาที่ ๑ ผู้วิจัยโครงสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

การวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้

ในการสอนภาษาอังกฤษสมัยใหม่ โคนเน้นการฝึกทักษะ ๔ อย่าง ได้แก่ การฟัง การพูด
การอ่าน และการเขียน รวมทั้งเนื้อหา คือองค์ประกอบของภาษา ๓ อย่าง ได้แก่ เสียง กิ๊พ
และแบบสร้างไวยากรณ์ โดยจะสอนรวมกันไปพร้อมกัน ดังที่ Gurrey โลกกล่าวไว้ว่า

In planning to develop the four language abilities,
the aims of teacher throughout a course will be to
teach new words, and so build up a varied well-balanced
vocabulary, to teach new grammatical forms, usages,
construction patterns; and to have these elements of
language used to express whatever the pupils have
read or otherwise have in mind.

Lado โลกกล่าวถึงการทดสอบภาษาอังกฤษว่าการพิจารณาเลือกทดสอบภาษาระหว่าง
ทักษะกับองค์ประกอบของภาษานั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการสอน ความสะดวกในการนำข้อสอบไป
ใช้ ช่วงระยะเวลาที่จะทำการทดสอบ และสภาวะ (condition) ที่จะทำการทดสอบ^{๑๐}

^๙ P. Gurrey, Teaching English as a Foreign Language (London:
Lowe and Brydone Ltd., 1955), p. 7.

^{๑๐} Robert Lado, Language Testing (Briston: Western Printing
Services Ltd., 1961), p. 27.

หลักเกณฑ์สำคัญประการหนึ่งของข้อสอบที่ถูกต้อง คือสอบนั้นต้องมีความแน่นอน (Validity) จะทดสอบเฉพาะเจาะจงแต่สิ่งที่ต้องการทดสอบเท่านั้น ไม่ใช่ทดสอบทั่ว ๆ ไป
พบครั้งแรกของ Robert Lado โลกกล่าวไว้ว่า

"Validity. Does the test measure what it is intended to measure? If it does, it is a valid test. Validity is not general but specific. If a test of pronunciation; it would not be a valid test of grammar or vocabulary because it does not test grammar or vocabulary."^{๑๑}

การเปรียบเทียบลักษณะโครงสร้างของภาษาที่จะเรียน กับลักษณะโครงสร้างในภาษาของผู้เรียนจะช่วยให้รู้ปัญหาในการเรียน เพราะลักษณะโครงสร้างของภาษาที่แตกต่างกันจะเป็นปัญหาของการเรียนทั้งสิ้น เนื่องจากผู้เรียนจะใช้ลักษณะของโครงสร้างในภาษาของตนเองจนบางครั้งทำให้ลักษณะโครงสร้างของภาษากลางประเพณีเปิดไปจากเดิมมาก ส่วนลักษณะโครงสร้างใดที่คล้ายคลึงกันจะไม่เป็นปัญหาในการเรียน เพราะผู้เรียนสามารถใช้ลักษณะโครงสร้างในภาษาของตนเองได้เข้ากับภาษาที่เรียนได้ ฉะนั้นการเรียนภาษากลางประเพณีจึงมุ่งเรียนปัญหาหรือส่วนที่แตกต่างไปจากภาษาของตนเอง และทดสอบสิ่งที่เป็นปัญหานั้น^{๑๒}

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๑ เดวิด ไชยรัตน์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A Comparative Study of English and Thai Syntax" เป็นการศึกษาเปรียบเทียบทางด้านการสร้างประโยคของภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อสำรวจปัญหาของทั้ง ๒ ภาษา เมื่อเราต้องการนำเอาภาษานี้ไปใช้ใน ๒ ภาษานี้เรามาสอนในโรงเรียน

^{๑๑} R. Lado, Language Testing: The Construction and Use of Foreign Language Tests (London: Longman Green, 1961), p.30.

^{๑๒} Ibid., pp. 16.- 7.

ความแตกต่างและความเหมือนกันจะแสดงออกมาให้เห็นในด้านความสัมพันธ์ของคำต่าง ๆ ในประโยค ดังนั้นการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคของทั้ง ๒ ภาษาโดยตลอดจะช่วยให้พบวิธีสอน และวิธีเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

ในบทที่ ๓ ผู้วิจัยได้แสดงภาพการเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทย และแสดงกฎต่าง ๆ ออกมาให้เห็นเป็นคู่ ถ้าในภาษาใดในนี้หน่วยคำใด ก็จะแสดงให้เห็นโดยใช้สัญลักษณ์ และใช้เครื่องหมายล่อจันทรหรือควา เพื่อแสดงความหมายของโครงสร้างทั้ง ๒ เหมือนกัน ผลปรากฏว่าการเปรียบเทียบในบทที่ ๓ นี้ แสดงให้เห็นแหล่งที่มาของปัญหาของนักเรียนที่จะเรียนภาษาทั้ง ๒ นี้ ซึ่งประกอบด้วยปัญหาทางด้านไวยากรณ์ ความหมายของคำ เป็นต้น^{๑๓}

ในที่สุด John Beecher Tallent ได้ทำการวิจัยเรื่อง "An Experimental Evaluation of the Teaching of English Grammar by Traditional and Structural Methods" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดูความแตกต่างของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (Grade ๑๐) สองกลุ่ม จากผลการเรียนวิชา Expression and Reading Comprehension โดยการสอนไวยากรณ์อังกฤษแบบ Traditional and Structural เพื่อเปรียบเทียบผลการสอนทั้งสองวิธี โดยดูจากความสามารถของนักเรียนในการวิเคราะห์ประโยคคำควบคู่จากโครงสร้างของประโยค และเพื่อเก็บข้อมูลทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนไวยากรณ์

วิธีดำเนินการ Tallent ได้แบ่งนักเรียนชั้น ม.ศ. ๓ ออกเป็น ๒ กลุ่มเท่า ๆ กัน คือกลุ่มควบคุม ให้ได้รับการสอนแบบ Traditional และกลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบ Structural ผลการศึกษาคือ ๑๘๖๐ - ๑๘๖๑

^{๑๓} Chalao Chaiyaratana, "A Comparative Study of English and Thai Syntax". Dissertation Abstracts, 22(December, 1967), p. 1986.

ปรากฏว่า ผลการเริ่มวิชา Expression และ Reading Comprehension จากการสอนสองวิธีทั้ง ๒ วิธี ไม่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ Traditional สามารถวิเคราะห์และแจแจงประโยคที่กล่าวถึงโลกที่นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ Structural และนักเรียนที่เรียนแบบ Traditional จะชอบเรียนไวยากรณ์อังกฤษมากกว่านักเรียนที่เรียนแบบ Structural^{๑๘}

ร.ศ. ๒๕๐๖ สุโร พงษ์เจริญ^{๑๙} ได้กล่าวถึงสาเหตุของการที่นักเรียนไม่สามารถพูดภาษา ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความเข้าใจหรือเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องว่า เนื่องจากวิธีการสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ นั้น ครูส่วนมากยังใช้การสอนแบบแปล ซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงการที่เชื่อว่าโดยสโลมมากเท่าที่ควร ถึงแม้จะเป็นวิธีสอนที่ง่ายที่สุดก็ตาม ภาษาแต่ละภาษามีระบบเสียง และระบบโครงสร้างต่างกัน การสอนด้วยวิธีแปลจึงเป็นการสอนให้เด็กใช้คำภาษาอังกฤษในระบอบโครงสร้างแบบไทย และทำให้เรียนนั้น นักเรียนไม่สนใจและไม่รู้ความหมายที่แท้จริง เพราะไม่สนใจนำออกมาใช้พูด อ่าน หรือเขียนให้คล่อง ดังนั้นในชั่วโมงหนึ่ง ๆ นักเรียนจึงทราบแต่ศัพท์บางคำ และได้ฝึกการใช้ภาษาไทยแทนภาษาอังกฤษ

ในการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนจะเรียนไวยากรณ์ก่อนแล้วจึงเรียนวิธีสอน และได้รับการฝึกฝนมาแล้ว สำหรับเนื้อหาภาษาอังกฤษ ครูจะต้องมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างของภาษาอังกฤษในเนื้อหาที่สอนให้แสดงดี ไวยากรณ์ถูกต้อง ก่อนเวลาของเรียนครูควรเตรียมการสอนและได้ศึกษาอย่างดีแล้ว นอกจากนั้นครูต้องรู้เรื่องโครงสร้างภาษาไทยไว้ดี เพื่อจะนำไปเปรียบเทียบกับโครงสร้างภาษาอังกฤษได้ เป็นต้น

^{๑๘} John Beecher Fallent, "An Experimental Evaluation of the Teaching of English Grammar by Traditional and Structural Methods." Dissertation Abstracts, 22 (January, 1962), p. 2392.

^{๑๙} สุโร พงษ์เจริญ, วิชาภาษาอังกฤษตอนที่ ๕ วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พระนคร: โรงพิมพ์สุริยสภา, ๒๕๐๖), ๑๖๘ หน้า.

โดยมีเด็กวัย กานดา สีนวานนท์ ใจกว้างไว้วางใจสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษา
ภาษาแม่ ไม่ใช่ของใหม่เพิ่งเกิด เราจึงมุ่งสอนภาษาอังกฤษด้วย วัตถุประสงค์สอนให้เด็กมีความนิยม
และโดยคิดว่า ส่วนเนื้อหาของภาษาอังกฤษยังคงเดิม การสอนไวยากรณ์ยังคงมีอยู่ แต่เราเลิก
วิธีไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ของภาษา หันมาเรียนวิธีใช้ภาษาได้โดยตรง จุดมุ่งหมายรวมกันอยู่ในชั้น
สุดบ่อคือ การรู้ภาษาถึงขั้นพูดได้ ใช้ได้ ทดแทนที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายโดยเสียของลงมาเป็น
ลำดับจนถึงปัจจุบัน ได้ใช้วิธีสอนตามหลักภาษาศาสตร์ โดยมีทั้งะทางการนี้ พูล อาน และเวิน
เป็นต้น^{๑๖}

ประจบ ปัญโญ^{๑๗} ได้ศึกษาเรื่อง "การวัดผลการสอน articles โดยวิธี aural
Oral Approach ในชั้นมัธยมปีที่ ๖" ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ โดยทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๖
จำนวน ๕๖๕ คน ภายหลังทดสอบความสามารถในการใช้ articles ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสองครั้ง
คือก่อนและหลังการเรียนด้วยวิธี aural Oral Approach พบว่านักเรียนมีความสามารถในการ
การใช้ articles ดีขึ้นหลังจากการสอนด้วยวิธีสอนดังกล่าว

John Charles Fisher ได้ศึกษาเรื่อง "The Application of Linguistic
Description and Oral Pattern Practice in Remedial English
Composition" โดยทดลองสอนนักศึกษาสองกลุ่ม ให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มทดลองได้ฝึกโครงสร้าง
ไวยากรณ์ซึ่งเป็นปัญหาของการใช้ของนักศึกษาที่พูดภาษาแม่เป็นไทย ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นทำใบ
การสอนโดยใช้คำกริยาแบบไวยากรณ์แบบเก่า (Traditional Grammar) ผลการทดลองพบว่า
พบว่า นักเรียนที่ประกอบด้วยแบบฝึกพูดภาษาแม่เป็นไทยได้ผลดีในการสอนนักศึกษาที่เรียนซ่อม

^{๑๖} กานดา สีนวานนท์, วิชาภาษาอังกฤษตอนต้นที่ ๑ วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พระนคร:
โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๐๖), ๑๖๓ หน้า.

^{๑๗} ประจบ ปัญโญ "การวัดผลการสอน articles โดยวิธี aural oral
approach ในชั้นมัธยมปีที่ ๖" (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต, ภาควิชาศึกษาศาสตร์,
๒๕๐๖).

เสียบทวน เข็มเรียงความมากกว่าจารซ้อนโดยใช้ตัวกรวยยาวกรวยสั้นแทน

Robert L. Polizer^{๑๘} แสดงความถึกเห็นเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกกระสวนประโยค (Pattern Practice) ว่า แบบฝึกกระสวนประโยคเป็นเครื่องมือในการสอนโครงร่างประโยคที่ถูกต้องยิ่ง ถ้าผู้ใ้ครูจักเลือก และนำไปใ้สวมทางถูกต้อง ครูควรเลือกแบบฝึกกระสวนประโยคที่จักทำไว้อย่างรัดกุมโดยทำมันถึงขอบเขตบางอย่างในภาษานั้น เพื่อมิใ้มีข้อผิดพลาดในการฝึกนักเรียน อีกประการหนึ่งครูควรช่วยเพิ่มพูนความต้องการและความสามารถของนักเขียนในด้านการฝึกกระสวนประโยคชนิดเปลี่ยนโครงสร้างประโยค (Transformation) และชนิดใ้ตัวเทียบแทน (Substitution) ซึ่งครูอาจทำได้โดยตามใ้ฝึกเขียนนอกบทหรือฝึกใ้ให้นักเรียนกล่าวเทียบแทนเอง การฝึกเขียนนี้ใ้ใ้ฝึกเขียนถึงใจและนึกถึงความหมายของกระสวนประโยคที่กล่าวถึงฝึก นอกจากนั้นยังควรใ้ฝึกครูทราบว่า นักเรียนใ้ใช้กระสวนประโยคนั้นใ้ใ้จริงหรือใ้ใช้ วิถีการฝึกดังกล่าวนั้นจะใ้ใ้ให้การฝึกกระสวนประโยคบรรลุเป้าหมายที่แท้จริง ก็ใ้ฝึกเขียนว่า การเปลี่ยนโครงสร้างของประโยคและการใ้ตัวเทียบแทนนั้นเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุด ซึ่งนักเขียนสามารถใ้ใช้สำหรับฝึกดัดกับผู้อื่นได้

เมื่อเวลาใ้ปัจจุบันนี้ นักภาษาศาสตร์หลายคนมีความเห็นว่า ภาษาที่แท้จริง ก็คือภาษาพูด การใ้เรียนภาษาใ้ใ้โดยวิธีนั้น จักเป็นตั้วงออกเสียงใ้ชัดใ้แจ่มอุ้กของภาษา และสามารถใช้โครงร่างของภาษาใ้โดยอัตโนมัติ ในการเรียนการสอนภาษานั้น Finocchiaro ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ว่า

^{๑๘} John Charles Fisher, "The Application of Linguistic Description and Oral Pattern Practice in Remedial English Composition: Dissertation Abstracts, 23 (March, 1963), p. 3367.

^{๑๙} Robert L. Polizer, "Some Reflections on Pattern Practice," The Modern Language Journal, 48 (January, 1964), 24 - 8.

The sounds of the language should receive priority, not sounds in isolation, but sounds in authentic expressions and sentences spoken with the intonation and rhythm. Learners should be shown, through number of examples what the "system" of new language is and how it operates. They must acquire the language signal or "Code" - the sound system, the grammar and the vocabulary which will permit them to engage in communication.^{๒๐}

Lado^{๒๑} โลกชาวไวว้า การสอนภาษาต่างประเทศในปัจจุบันจำเป็นต้องประกอบด้วยแบบประโยคสนทนาชั้นมูลฐานสำหรับให้นักเรียนท่องจำ การจดบันทึกเกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาเพื่อช่วยความเข้าใจและการใช้กระสวนประโยค แบบฝึกกระสวนประโยคซึ่งจะช่วยให้นักเรียนใช้ได้จนเป็นนิสัย และมีความคล่องแคล่วในการใช้กระสวนประโยคต่าง ๆ แบบเรียนต้องฝึกการฟังและการพูดที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และโอกาสที่จะใช้ภาษาติดต่อกับคนอื่น

O.L. Davis^{๒๒} และเพื่อนร่วมงาน ... ได้ทดสอบนักเรียนมัธยมจำนวน ๒๐๐ คนที่เรียน Traditional Grammar ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (Grades ๑๐, ๑๑ และ ๑๒) ด้วยแบบทดสอบความเข้าใจความสัมพันธ์ทางโครงสร้างไวยากรณ์ของ O'Donnell ผลการวิจัยปรากฏ

^{๒๐} Mary Finocchiaro, Teaching Children Foreign Languages (New York: McGraw-Hill Book Company, 1964), p. 23.

^{๒๑} Robert Lado, Language Teaching: A Scientific Approach (New York: McGraw-Hill, Inc., 1964), p. 6.

^{๒๒} O.L. Davis and Others, "High School Students' Awareness of structural Relationships in English," The Journal of Educational Research, 58 (October, 1964), 69 - 71.

ว่านักเขียนทั้ง ๓ ซึ่งมีถ้อยคำเข้าใจความเชิงพื้นชกักล่าวไม่แตกต่างกัน นักเขียนหลังมีความเข้าใจ
ถ้อยคำพื้นชกัโครงสร้างไวยากรณ์มากกว่านักเขียนชาย ที่ระดั้มีความนัยสำคัญ ๑๑ และ
นักเขียนบางระดั้มีความเข้าใจความสัมพันธ์กัถ้อยคำไ้ต่างจากนักเขียนหญิง

การทดสอบภาษาอังกฤษนั้น นอกจากจะมีการทดสอบความทั้ยะแล้ว ยังมีการทดสอบความ
เมื่อหัวถัก พิมพ์พรรณ เกษะเจริญ^{๒๓} กล่าวว่ ภาษาลังกฤษนึ่งประกอบด้วย เสียง สัทชนและ
แบบสร้าง การทดสอบภาษาไม่วาจะทดสอบภาษาใด ย่อมคลุมทั้ ๓ สิ่งนี้ไว้ด้วย เว้นเมื่อจะทดสอบ
ทั้ยะการฟัง การพูดของนักเรียน กัวยการสอบปากเปล่า เนื้อหาที่จะทำการทดสอบคือ เสียง
หรือการออกเสียง กัทท์ และแบบสร้างไวยากรณ์ เมื่อจะทดสอบความเข้าใจ และการใช้ภาษา
เมื่อจะทำการทดสอบคือ กัทท์ และแบบสร้างต่าง ๆ

พ.ศ. ๒๕๐๔ เอียคศิริ คุรุไพศาล^{๒๔} ได้กล่าวว่ วาภาษาประกอบด้วยเสียงและกัทท์
เป็นคำ ๆ แต่ถากุคเป็นคำอย่างเดียวกัไมรูเรื่อง จึงตองมีระเบียบของภาษานึ่งเป็นสามประการ
อย่างที ๓ ของภาษา ฉะนั้นในการสอนภาษาจึงตองสอนเสียงก่อน แล้วจึงสอนคำ แล้วเอาคำ
เหล่านั้นไปไว้ ซึ่งเรียกว่าการสอนไวยากรณ์ การสอนทั้ ๓ อย่างนี้ตองมีความสัมพันธ์กัน

อีก ๒ ปีก่อมา คือในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ฉาวร ชุมงกร ทำการวิจัยโดยทดสอบผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนคานไวยากรณ์ กัทท์ และการอ่านเอาความ ของนักเรียนเป็กทั้ติครูประกาศนไ้ยมัธยม
วิชาการศึกษาคอนถัน ชั้นปีที่ ๑ และปีที่ ๒ จำนวน ๕๒๕ คน ผลการวิจัยปรากฏว่นักเรียนนึ่งกัครู
ที่เป็นหัวอย่างประกาศน มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษคานไวยากรณ์อยู่ในระดั้ตอนสูง
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคานกัทท์ที่อยู่ในระดั้ปานกลาง และมีผลสัมฤทธิ์จ่านการอ่านเอาความ

^{๒๓} พิมพ์พรรณ เกษะเจริญ, "ข้อเสนอลณะในการทดสอบภาษาอังกฤษระดั้ประถมปลาย",
วารสารวิสามันท์ศึกษา, ๑๘(ธันวาคม, ๒๕๐๔), ๘๐.

^{๒๔} เอียคศิริ คุรุไพศาล, "How to teach Pronunciation," วิถีสอนภาษา
อังกฤษ (พระนคร: โรงพิมพ์รฤกษาปกรณ, ๒๕๐๔), หน้า ๑๐๔.

อยู่ในระดับต่ำ ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง ๓ ด้านดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันอย่าง
เป็นสำคัญในเชิงสถิติ แสดงให้เห็นว่าเมื่อประกอบรวมกันในการเรียนภาษา และความสามารถ
ในการเรียนภาษาอังกฤษด้านไวยากรณ์จะเสริมให้เด็กเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
มากที่สุด^{๒๕}

ในปีเดียวกันนี้ Donnell^{๒๖} ได้วิเคราะห์ผลของการทดสอบนักเรียน ๕๐ คน โดยการพูด
และการเขียน นักเรียนกลุ่มละ ๓๐ คน จากประถมปีที่ ๓, ๕ และ ๗ เพื่อหาความแตกต่างใน
เรื่องความซับซ้อนของประโยค ทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ และได้เปรียบเทียบโครงสร้างจาก
การทดสอบหลาย ๆ วิธี เพื่อหาความมีนัยสำคัญของความแตกต่างในเรื่องระดับการเขียนและเพศ
โดยพบว่าความมีนัยสำคัญของความแตกต่างจะเพิ่มขึ้น เมื่อนักเรียนเรียนสูงขึ้น และในปีมีความแตกต่าง
อย่างคงที่ระหว่างนักเรียนหญิงกับนักเรียนชาย

Charles C. Fries ได้กล่าวว่า ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ
ขึ้นอยู่กับหลัก ๔ ประการคือ

- ๑. ความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษา ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างของเสียง
โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ คือผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่ตนเองสนใจ พูดให้คนอื่นเข้าใจได้
และใช้โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาได้อย่างถูกต้อง

^{๒๕} ถาวร ชูมงคล, "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครู
ประถมศึกษามัธยมศึกษาที่ท่าทองตอนต้น ของวิทยาลัยครู ๓ แห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"
(วิทยานิพนธ์การศึกษามหามัธยมศึกษา, วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ประสานมิตร, ๒๕๑๐).

^{๒๖}
Roy C.C. 'Donnell, "A Transformational analysis of Oral
and Written Grammatical Structures in the Language of Children
in Grades Three, Five and Seven," The Journal of Educational
Research, 61 (September, 1967), 35.

- ๒. แม่นยำเรื่องที่ใช้ของเรียมเรียง โดยอาศัยผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาของนักเรียมกับภาษาที่จะเรียมอย่างถี่ถ้วน
- ๓. ผู้เรียมต้องให้ความสนใจรวมมิต โดยต้องตั้งใจฝึกฝนการใช้โครงสร้างของภาษาตามสม่ำเสมอ และหาโอกาสใช้ภาษาที่ได้เรียมรู้แล้วคิดวาทกับคนอื่น
- ๔. ควรจะเรียมด้วยการฝึกพูด เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการใช้โครงสร้างของภาษา จนผู้เรียมสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามระเบียบของวิธีใช้ภาษานั้น^{๒๕}

จากผลการวิจัยของ Wolfe และ Horowitz ^{๒๔} ในปี ค.ศ. ๑๙๖๒ และ ๑๙๖๕ แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างของภาษาที่มีลักษณะที่ จะง่ายกว่าโครงสร้างของภาษาที่มีรูปลักษณะในแน่นอน นักเรียมส่วนมากใช้โครงสร้างนี้ เพราะอาศัยหลักการเทียบตาแบบ (Analogy)

Berko ^{๒๕} ได้ทดสอบความโน้มน้าวใจในการใช้เทียบตาแบบของนักเรียน ด้วยแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ในปี ค. ศ. ๑๙๕๘ และได้ขอเสนอแนะแก่ครูผู้สอนว่า ควรใช้เวลาสอนลักษณะของภาษาที่ผิดจากปกติไปให้นานหน่อย และชี้ให้นักเรียมสังเกตรูปลักษณะของภาษาที่ผิดแปลกออกไปด้วย แต่ Carroll ผู้แต่งหนังสือเล่มนี้ได้มีความเห็นว่า ขอเสนอแนะของ Berko ปฏิบัติกันโดยยาก เนื่องจากมีรูปลักษณะของภาษาที่ผิดจากปกติอยู่เป็นจำนวนมาก ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียมใช้โครงสร้างไวภาษกรรต์ที่เป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาของนักเรียมมากกว่า

ในปี ค.ศ. ๒๕๑๑ สตีตันกร อินทุสุต ^{๒๖} ได้สำรวจปัญหาการทดสอบแนวทวิภาษาอังกฤษ

^{๒๓} Fries, op. cit., pp. 3 - 9.

^{๒๔} John B. Carroll, "Research on Teaching Foreign Languages," Handbook of Research on Teaching (Chicago: Rand McNally Company, 1967), p. 1073.

^{๒๕} Ibid.

^{๒๖} สตีตันกร อินทุสุต, "การสำรวจปัญหาการทดสอบแนวทวิภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนต่าง ๆ " (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๑).

จากการตีพิมพ์ผลการวิจัยจากแบบสอบถามในข้อที่ว่า ครูทดสอบส่วนประกอบของภาษาไวยากรณ์ ไวยากรณ์ โดยคำนึงถึงกฎเกณฑ์ต่าง ๆ นั้น เป็นปัญหา เพราะครูส่วนมากไม่คำนึงถึงการทำหน้าที่ไวยากรณ์ไปใช้ในหลักสูตร และเห็นว่าการจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ไว้น่าดีกว่า อีกประการหนึ่ง ครูที่รับสอนออกสอบจะรู้สึกว่า การออกสอบไปความถูกต้องที่สอนนั้น ออกใจระมัด และกลัวว่าหากการออกสอบมุ่งเพื่อทำไปใจ ทำให้การทดสอบส่วนประกอบของภาษาในชั้นไวยากรณ์ไม่ใกล้เคียงเท่าที่ควร..... ในการทดสอบวิชาการใช้ภาษาอังกฤษ (Expression) สอนให้ทราบว่า ครูส่วนมากไม่ทราบการออกสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาของวิชานี้ได้ทั้งหมด

ที่เกี่ยวกับนี้ Wilga M. Rivers^{ms} ได้เสนอแนะการอธิบายปัญหาทางการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ไว้ว่า ควรอธิบายความสัมพันธ์ของโครงสร้างไวยากรณ์ให้นักเรียนได้เข้าใจเป็นภาษาต่างประเทศที่กำลังสอนอยู่ แต่ควรอธิบายโครงสร้างดังกล่าวเป็นภาษาของนักเรียนแก่นักเรียนที่อ่อน และควรอธิบายโดยใช้ถ้อยคำสั้น ๆ แต่ใจความชัดเจน พร้อมทั้งมีการใช้โครงสร้างนั้นทันที

Hede^{mb} ได้ทำการวิจัยในปี ค. ศ. ๑๙๖๑ และสรุปผลว่า นักเรียนที่มีความสามารถสูงต่ำกว่า ๕๐% จะไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนไวยากรณ์

White^{mc} ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลการเรียนไวยากรณ์ของนักเรียน ๑ กลุ่ม ซึ่งกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ ในปี ค. ศ. ๑๙๖๘ นักเรียนกลุ่มแรกเรียน Structural

^{ms} Wilga M. Rivers, Teaching Foreign Language Skills (Chicago: The University of Chicago Press, 1968), pp. 84 - 5.

^{mb} Robert L. Ebel, Encyclopedia of Educational Research. (4th ed.; London: The McMillan Company, 1969), p. 452.

^{mc} Ibid.

Grammar กลุ่มที่ ๑ ได้รับ Traditional Grammar และกลุ่มที่สามได้รับ Free Reading แต่ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มแรกที่เรียน Structural Grammar มีพัฒนาการทางการเรียนดีกว่า ส่วนนักเรียนอีกสองกลุ่มนี้ ผลการเรียนทางด้านการศึกษาเขียนคงเดิม

นัก Klausner^{๓๕} ได้เปรียบเทียบการสอน Structural Grammar และ Traditional Grammar นักเรียน ๓ ระดับในโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง พบว่า นักเรียนประสบความสำเร็จจากการสอนทั้ง ๒ แบบเท่าเทียมกัน

ในปี ค. ศ. ๑๙๗๐ Henry Joseph Lash ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Effect of Instruction in Transformational Grammar on Basic Writing Skills" เพื่อสำรวจผลการสอน Transformational Grammar ต่อทักษะการเขียนขั้นต้น และผลปฏิบัติวิชาของนักเรียนที่ได้ออกการสอบ ทักษะที่สำรวจเกี่ยวกับ Capitalization, Punctuation และการใช้คำต่าง ๆ Lash ได้ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งนักเรียนชั้น ม.ศ. ๒ ออกเป็นสองกลุ่มเท่า ๆ กัน กลุ่มละ ๑๐๐ คน กลุ่มทดลองให้ศึกษา Transformational Grammar และกลุ่มควบคุมให้ศึกษา Traditional Grammar ผลปรากฏว่านักเรียนของ Transformational Grammar ไม่ได้ออกข้อสอบเขียนไวยากรณ์ได้ดีไปกว่านักเรียนของ Traditional Grammar แต่ปฏิบัติวิชาของนักเรียนที่เรียน Transformational Grammar ดีขึ้นมาก ผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้ว่า ควรจะมีการสำรวจวิธีการของ Transformation อีก และใช้เวลาทดลองที่นานกว่านี้

ในปีเดียวกัน Shao-ming Fang ได้ทำการวิจัยเรื่อง "A New English Grammar For the Teachers of English in the Republic China" โดยมี

^{๓๕} Ibid.

^{๓๖} Henry Joseph Lash, "The Effect of Instruction in Transformational Grammar on Basic Writing Skills." Dissertation Abstracts International, 31 (April, 1971), p. 5383A.

จุดประสงค์ให้ครูสอนภาษาอังกฤษในสาขารัฐบาลศึกษาศาสตร์ (Phonology) ของ American English และรายนามความคิดเกี่ยวกับ English Transformational Grammar บทความทั้งแสดงให้เห็นแนวความคิดอันเป็นแนวปรัชญาและนำไปใช้ได้ เพื่อนำไปพัฒนาหนังสือแบบเรียนที่ใช้สอนไวยากรณ์อังกฤษในโรงเรียนมัธยมของไต้หวันและหมู่เกาะใกล้เคียง เช่นแรก Tang กล่าวถึงการสำรวจสภาพปัจจุบัน ระบบการศึกษา และการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยม บทความดังกล่าวถึงแนวความคิดสำคัญที่เกี่ยวข้องกับระบบเสียงของ American English และวิธีที่จะสอนนักเรียนชาวจีนให้ออกเสียงภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง บทความเป็นการศึกษาโครงสร้างของประโยค ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ The Generative-Transformational approach to the Structure of American English โดยเริ่มจากคำจำกัดความของประโยค และกระสวยประโยคชั้นมูลฐานต่าง ๆ ผู้วิจัยได้สรุปว่า

- ๑. English Transformational Grammar ก็คือไวยากรณ์อังกฤษชนิดอื่น
- ๒. การสอนไวยากรณ์อังกฤษในระดับมัธยมศึกษา รวมถึงการวิเคราะห์แบบ The deeper analysis ^{๓๖}

ในปี พ. ศ. ๒๕๑๘ จันทรทัตย์ อ้นตระกูล ได้ทำการวิจัยความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๓๖ คน จากโรงเรียนรัฐบาล ๕ โรงเรียน ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ผลปรากฏว่าความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนหญิงมีความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษไต่ทางกับนักเรียนชาย

^{๓๖} Shao-ming Tang, "A New English Grammar For the Teachers of English in the Republic of China." Dissertation abstracts International, 31(May, 1971), p. 6039A.

^{๓๗} จันทรทัตย์ อ้นตระกูล, "ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ในโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, พุทธวงกรมมหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓).